

Monolog Röportaj Feryatlar Neden Duyarsızlık Hissizlik Duvarlarına Çarparak

– kul mehmet · 30 Ekim 2018

Monolog Röportaj- Feryatlar Neden Duyarsızlık Hissizlik Duvarlarına Çarparak Geri Sahibine Dönüyor?

-Sayın Gülveren dünyada bu kadar savaşla insanlar ölüme terk ediliyor feryat figan içinde, bu feryatlar neden duyarsızlık hissizlik duvarlarına çarparak, geri sahibine dönüyor? İnsan olduğunu İnsanlar neden kavrayamıyor? Bu feryadı duyması gereken insanlardır hissiz taş beton duvarlar değildir.

-Siz kısaca özetlemiş oldunuz diyebilirim. İnsan akli gönlü her türlü duyguları hisleri duymasına algılamasına rağmen, günümüzde buna bir sınır çizilerek, çıkar ilişkilerine dayalı bir algı duygu ve his haritası çizilerek bundan gerisi ne duyulur ne de hissedilir olmuş. Bu nedenle insan fert olarak kendisinden başka, insanların hayatı hayalleri boş sayılarak değersiz anlamsız sayılmış, sadece kendi çıkarı hayalleri umudu geçerli sayılmış, bu yolda insan sadece kendi hayallerine umuduna varmak için diğer insanları, değersiz duygu ve hisleri hayalleri anlamsız değersiz sayılmış yok edilmiş, sadece insan kendi hayallerine ulaşmayı değerli saymıştır. İşte gerçek burada ortaya çıkarken bunu geçersiz saymıştır, insan fert olarak kendini kral tahtına layık görmüş, diğerlerini kendine bir köle olarak görmüş ve ezmiştir, bugün büyük resme bakarken bunu görmemek için kör olmak gerek! Neden? Niçin? Ne diye? Ne hakla? Diye başlayan sorulara cevap aramak boşuna çünkü cevaplarını saklayan insanoğlu, bu soruların sadece duvarlara çarparak sahibine geri dönmesi için onca gayret çaba içinde, kendini insanlığını kaybetti maalesef!

-Kısacası, mantığın insanın karakteri ile merhameti ile buluşmadıktan sarılmadıktan sonra bir manası ve değeri yok diyorsunuz? Tümceler mantıksızlık çıkar ilişkileri ile çevresi sarılınca, anlamsız değersiz anlamı olmayan kelime sözlerle insanı değersiz kılıyor, anlatılmak istenileni söz kelime anlatamıyor, kifayetsiz kalıyor gönül merhamet merkezine uğramayınca, bunu mu demek istiyorsunuz?

-Evet, aynen dediğiniz gibi, önermeler ferdi işaret ettikçe, toplumu hiçe saydıkça, insanlık bu feryatları duymaz olur, bu feryatlar duvarlara çarparak asıl sahibine geri döner. Akıl yürütme yöntemi fert için işliyor ve çalışıyorsa, insanlar parça parça soruların cevapları parça parça, hayalleri düşleri paramparça olmuş değersiz kalmıştır. İşte günümüzde onca gereksiz çıkar savaşları sömürmek için yola çıkanlar ve onların zulmünü görmeyen hissetmeyen insanlığın hali ortada aşikârdır... Bu demek değildir ki "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" insanları soka soka öldüren yılan, yarın sokacak insan bulamayınca, gelip haliyle sessiz kalan seni sokacaktır bu gerçektir aşikârdır göz ardı edilmeyecek bir gerçektir, vessalam.
Mehmet Aluç